

AUTE de 13 de març de 2003

Citació a termini per edictes: procedència i requisits.
- Tutela judicial efectiva.- Indefensió

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En els autes de judici civil ordinari de núm. 0036-4/2001 en reclamació de quantitat, seguit pels Srs. Josep Maria R.P. i Amadeu G.R. contra IMMOBILIÀRIA CONTINENTAL, S.A. i els altres defenents que a continuació s'esmenten, en data 27 de juny darrer, l'Hble. Tribunal de Batlles va dictar una Sentència en la qual:

"DECIDEIX

Estimar parcialment la demanda interposada el 28 de juny del 2001 pel procurador Sr. Joan ARMENGOL VILA, actuant en nom i representació dels Srs. Josep Maria R.P. i Amadeu G.R. contra els Srs. Alexander F., Andrei K., Dimitri K., Alexander N., Konstantin V. i la societat "IMMOBILIÀRIA CONTINENTAL, S.A." amb els següents pronunciaments:

- a) Condemnar els Srs. Alexander F., Andrei K., Dimitri K. i Alexander N. a satisfer cadascun al Sr. Amadeu G.R. l'import de NOU-CENTS SEIXANTA-UN EUROS I SEIXANTA-DOS CÈNTIMS (961,62 €),*
- b) Condemnar a la societat "IMMOBILIÀRIA CONTINENTAL, S.A." a pagar al Sr. Josep Maria R.P. la quantia de DINOU MIL QUARANTA EUROS I SIS CÈNTIMS (19.040,06 €),*
- c) Condemnar els Srs. Alexander F., Andrei K., Dimitri K. i Alexander N. a satisfer cadascun al Sr. Josep Maria R.P. la quantitat de SIS-MIL QUATRE-CENTS VINT-I-TRES EUROS I TRENTA-DOS CÈNTIMS (6.423,32 €),*

- d) *Condemnar a la societat "IMMOBILIÀRIA CONTINENTAL, S.A." a pagar també al Sr. Josep Maria R.P. el muntant de MIL CENT QUARANTA-UN EUROS I NORANTA-TRES CÈNTIMS (1.141,93 €),*
- e) *Absoldre el Sr. Konstantin V. de les prestacions dels agents.*
- f) *No efectuar especial condemna en costes."*

II.- No conformes els agents amb la decisió precedent, van interposar aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat tramitat d'acord amb les disposicions legals.

III.- Un cop formalitzat el recurs davant d'aquesta Sala, per Providència de 13 de gener passat es va acordar reclamar el BOPA en el qual hagués estat publicat l'Edicte per a la citació dels demandats perquè compareguessin a escoltar la demanda i el BOPA en què hagués estat notificada la Sentència dictada per la Batllia; i s'acordà també oficial a l'entitat bancària CRÈDIT ANDORRÀ per tal que comunicués al Tribunal els domicilis que li constessin dels demandats.

IV.- El 22 de gener passat el procurador dels apel·lants va presentar un escrit en què acompanyava els Edictes publicats; i en un altre escrit del passat 7 de febrer, l'entitat CRÈDIT ANDORRÀ, S.A. va comunicar al Tribunal els domicilis que li consten de 5 dels demandats.

V.- El Tribunal va acordar traslladar als recurrents la contesta donada per CRÈDIT ANDORRÀ i va atorgar-los-hi el termini de 5 dies per tal que formulessin les al·legacions que creguessin convenientes sobre l'abast i la importància del contingut de la contesta esmentada. La representació dels recurrents ha presentat un escrit en data 27 de febrer últim en què manifesta el que estima escaient amb el qual escrit acompanya un document en idioma rus del què se n'ha presentat la traducció posteriorment.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'estudi de les actuacions de la primera instància posa de manifest :

- a) que el 15 de febrer de 2001 els agents formularen davant la Batllia una sol·licitud

d'embargament preventiu per assegurar-se el cobrament de la quantitat de 8.877.000.-pta més interessos, despeses i costes.

No consignaren cap domicili de les persones que demanaven fossin embargades. (Folis 1 a 8)

b) per Aute de 6 de març de 2001 el Batlle va decretar l'embarg per la quantitat principal esmentada (8.877.000,-Pta) més 1.600.000.-pta que s'assenyalà per a interessos i costes. (Folis 88 a 90)

c) en compliment de l'embarg decretat, l'entitat CRÈDIT ANDORRÀ, S.A. va notificar a la Batllia el 9 de maig de 2001, que havien quedat embargades les quantitats corresponents dels comptes dels demandats Srs. Alexander F. (2.333.350,-Pta), Andrei K. (2.333.350,-Pta), DIMITRI K. (2.333.350.-Pta), Alexander N. (2.333.350.-Pta) i de l'IMMOBILIÀRIA CONTINENTAL (510.000,-Pta). (Foli 122)

d) mitjançant un Edicte publicat al BOPA el 6 de juny de 2001, la Batllia va citar els demandats esmentats i també al Sr. Konstantin V. igualment demandat, per tal que compareguessin el 28 del mateix mes de juny a la Batllia per escoltar la demanda dels agents.

e) En tal data els agents van formular la demanda en la qual reclamaven la quantitat de 8.877.000.-Pta més interessos i costes (folis 126 a 133) sense que compareguessin els demandats citats per Edicte i dels quals la demanda tampoc en consignava el domicili.

f) Sempre sense l'assistència dels defenents, va tenir lloc el judici de proves (folis 190 al 193); el 7 de febrer de 2002 els agents van presentar les seves conclusions (folis 200 al 208), i el Tribunal de Batlles va dictar la Sentència el 27 de juny següent en la qual condemnà els demandats al pagament de les quantitats que hem ressenyat al fet I d'aquesta resolució.

g) La Sentència va notificar-se als defenents per un Edicte del BOPA de 10 de juliol de 2002; va ser apel·lada pels agents la qual cosa va ser notificada als defenents per un altre Edicte del BOPA de 9 d'octubre següent; i contra ella els

agents han formalitzat aquest recurs d'apel·lació.

II.- Com queda exposat anteriorment, el procés ha estat tramitat amb totes les notificacions als demandats mitjançant Edictes al BOPA; sense que els agents hagin manifestat en cap moment a la Batllia el lloc o el domicili en què poguessin ser notificats del procediment que es seguia contra ells en el qual se'ls hi reclamen més de 10.000.000 de les antigues pessetes.

Les notificacions per edictes són ficcions de poc realisme però tenen una incidència transcendent sobre la tutela judicial que la Constitució salvaguarda. La Constitució "*garanteix a tothom el dret a la defensa*" (art. 10,2) en "*el procés degut*" (art. 10,1) i proscriu tota mena d'indefensió, ja que ningú es pot veure perjudicat amb una decisió judicial obtinguda a esquenes seves en un procediment en què no se li ha donat l'ocasió de comparèixer i de poder-se defensar.

Són els actes de comunicació processal degudament practicats (les citacions, els emplaçaments, les citacions a termini, etc.) els que assegurin l'oportunitat de defensa en el judici dels afectats i els que impedeixen pronunciaments de condemes "*inaudita parte*" sense haver estat escoltat i vençut el demandat en el litigi.

Per això les citacions per edictes (la recepció dels quals pel destinatari no es pot demostrar) ha d'ésser un últim remei al qual únicament es pot acudir quan no és realment possible escatir el domicili d'aquell que ha de ser citat; de manera que exclusivament quan s'arriba a la convicció raonable o a la certesa que el demandat no pot ser localitzat, i un cop s'hagin esgotat totes les gestions possibles per esbrinar el seu parador pels mitjans normals a l'abast, es pot acudir a les notificacions per edictes.

III.- Aquest no era el cas:

Aquí els agents sabien perfectament que els defenents tenien comptes corrents oberts, desbloquejats, lliures, vigents i milionaris a CRÈDIT ANDORRÀ; ho sabien abans de demanar l'embargament preventiu el 15 de febrer de 2001 perquè el 13 de novembre anterior (2000) els mateixos agents ho assabentaven als defenents en la carta que els hi varen adreçar en aquesta darrera data i que dits agents han presentat als autes (folis 209 i 210).

És cert que possiblement l'esmentada carta no va arribar als destinataris (com sembla demostrar el sobre tancat del foli 178); però no és menys cert que en ser retornada la carta i un cop decretat l'embarg preventiu sobre aquells comptes bancaris, els agents podien sol·licitar al Batlle (o/i aquest recaptar d'ofici com ha fet aquest Tribunal) que CRÈDIT ANDORRÀ facilités els

domicilis dels compte - correntistes, i un cop aconseguits, citar-los a termini per escoltar la demanda perquè es poguessin defensar; i no com s'ha fet, efectuant totes les citacions per edictes al BOPA neutralitzant pràcticament tots els drets de defensa dels demandats els quals difícilment podien saber a través del BOPA en els seus domicilis a Moscou, que a Andorra s'estava tramitant un judici ordinari en què se'ls embargaven i reclamaven més de 10.000.000 de pessetes dels seus comptes bancaris.

I en el supòsit que els domicilis facilitats per CRÈDIT ANDORRÀ al Tribunal no fossin els correctes (com manifesta el document de data 26 de febrer passat presentat pels agents) aleshores l'escaient seria que aquests duessin a terme les gestions a què el mateix document es refereix en el seu apartat 3 "*per localitzar el parador de les persones supradescriu*" i facilitar-lo tot seguit a la Batllia a fi que pogués citar-les a termini per escoltar la demanda perquè es poguessin defensar.

Ultra el que resta exposat fins ara, veiem que els agents diuen en la Segona manifestació del seu darrer escrit de 27 de febrer passat que "*la Batllia i en concret el Batlle ponent, tenia informació suficient respecte el parador dels defenents*" a través de les diligències penals que esmenten. Manifestació veritablement sorprenent perquè si la Batllia podia saber el seu parador per raó d'aquells procediments, més l'havia de saber l'agent Sr. ROSSELL que era precisament l'advocat d'aquells en una de les esmentades diligències penals i quan el que pretén en l'actual procediment és precisament cobrar els honoraris professionals que diu haver meritat en una d'aquelles diligències; i no podem ara dictar una Sentència ferma en la seva absoluta indefensió.

Així, doncs, cal declarar d'ofici en el cas improcedents les citacions i notificacions edictals fetes als demandats, i cal per tant invalidar el procediment per retrotreure'l al moment processal en què correspondrà citar a termini als defenents per escoltar la demanda, la qual citació s'haurà d'efectuar als domicilis d'aquells que els agents hauran de facilitar a la Batllia si -com diu el document que darrerament han presentat- no fossin actuals els que CRÈDIT ANDORRÀ ha subministrat al Tribunal.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Declarar la nul·litat de les actuacions del procediment de la Batllia núm. 0036-4/2001 a partir de l'edicta de 24 de maig de 2001 (foli 123) publicat al BOPA de 6-6-2001; i disposar que, prèvia petició dels agents, siguin lliurades per la Batllia les comunicacions escaients per a la citació a termini dels defenents als domicilis que aquells li hauran de facilitar a fi que puguin aquests comparèixer a la data que s'assenyali per escoltar la demanda.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-